

Identifikační údaje

Lokalita	Lovosice
Obec	Lovosice
Okres	Litoměřice
Kraj	Ústecký kraj
Katastrální území	Lovosice, kód: 687707
GPS souřadnice	50° 31' 4.9" 14° 2' 22.4"
Hist. název	Lobositz
Vlastnictví	Město
Opuštěno	Ne

Lovosice (německy Lobositz) jsou město v okrese Litoměřice. V roce 2011 zde trvale žilo 8.614 obyvatel.

Oblast kolem Lovosic byla obydlena už od 6. tisíciletí př. n. l.

Ve starší době železné za dob bylanské kultury bylo toto místo významným centrem. Z této doby se zde našly bohaté knížecí hroby. V mladší době železné, za dob laténské kultury se v této oblasti objevují Keltové, kteří ji hustě osídlili. Na přelomu 3. a 2. století př. n. l. se na území dnešního města zřejmě nacházelo několik osad, které se posléze spojily. Nové centrum vzniklo u původního ústí Modly do Labe. Archeologický výzkum ukázal, že centrum se uspořádáním blížilo keltským oppidům.

V 1. století př. n. l. Lovosice osídlil germánský kmen Markomanů. Ačkoli Lovosice už nebyly takovým centrem jako za Keltů, bylo zdejší osídlení husté.

Po příchodu Slovanů zde bylo velké opevněné tržiště s obchodním přístavem. Úpadek sídla v 10. a 11. století byl způsoben rozmachem blízkých Litoměřic, podporovaných Přemyslovci. Centrum vsi se v této době posouvá z původního místa u ústí Modly asi o 1 km jihovýchodně do prostoru kostela svatého Václava a původní centrum je na dlouho opuštěno.

První zmínka o Lovosicích pochází z 12. dubna 1143, kdy kníže Vladislav II. daroval upadající Lovosice Strahovskému klášteru.

V srpnu roku 1251 prodal Smil z Lichtenburka polovinu vsi míšeňskému cisterciáckému klášteru Altzella za 900 hřiven stříbra. V roce 1272 byl téměř klášteru odprodán zbytek Lovosic za dalších 500 hřiven. Jejich vysoká cena opět ukazuje na to, že Lovosice nebyly pouhou vsí.

Roku 1415 řádu panství zabral král Václav IV. a zastavil je Vlaškovci z Kladna. Roku 1507 byl majitelem Albrecht z Kolovrat a roku 1511 Šlejnicové. Pravděpodobně Jiří Šlejnic dal na místě bývalé tvrze postavit mezi lety 1545 až 1574 renesanční zámek. Roku 1574 tehdy zcela české Lovosice získal Jan z Valdštejna, který je chtěl ihned nechat povýšit na město, ale neuspěl. Povýšení dosáhl až jeho syn Adam, který využil svého postavení na císařském dvoře. 22. června 1600 podal žádost a ta byla vyřízena již 4. července. Město mělo asi sto domů a 500 až 700 obyvatel.

Po Bílé hoře se původně české město začalo poněmčovat. Roku 1745 byl dokončen kostel sv. Václava. Důležitým rokem v dějinách Lovosic byl rok 1756, kdy byla u Lovosic svedena první bitva sedmileté války mezi Pruskem a Rakouskem.

Roku 1783 získal lovosické panství kníže Jan Nepomuk I. ze Schwarzenbergu. V lednu a únoru roku 1809 celé město včetně zámku shořelo, ale bylo záhy zásluhou Jana Schwarzenberga obnoveno. Zámek byl barokně přestavěn a začal sloužit jako archiv a kanceláře. V roce 1850 byla do Lovosic z Prahy přivedena železnice a město se také stalo svobodným. O rok později začal vlak jezdit i do Drážďan. Roku 1854 zde Augustin Tschinkel založil továrnu na cikorku. Schwarzenbergové založili cukrovar a pivovar. V roce 1904 byla nedaleko nádraží otevřena pobočka Mlékárny bratří Pfundů, kde se vyrábělo kondenzované mléko a mléčný prášek. Schwarzenbergové drželi místní velkostatek až do roku 1940, kdy byl veškerý majetek JUDr. Adolfa Schwarzenberga zabaven nacistickou okupační správou.

Po mnichovské dohodě Lovosice připadly do Sudet a byly připojeny k Hitlerově Velkoněmecké říši. Zůstalo v nich žít celkem 4400 osob, z nichž pouhých 600 bylo Čechů. Do města se začali stěhovat Němci z východní Evropy.

Po druhé světové válce proběhlo vysídlení německého obyvatelstva a do města se vrátili uprchnuvší Češi a stejně jako ve zbytku Sudet se do Lovosic přistěhovali noví lidé z Československa a východní Evropy.

Židovská komunita

Počátek židovského osídlení Lovosic se datuje k počátku 17. století a v témže století také vzniklo židovské ghetto (severozápadně od zámku) a stará synagoga. Tu v roce 1762 nahradila novější synagoga ve východní části ghetta v dnešní Přívozní ulici. Počátkem 19. století tvořilo ghetto 17 domů.

Svého vrcholu dosáhlo židovské obyvatelstvo na přelomu 19. a 20. století, kdy zde v roce 1900 žilo 286 židů. Jejich počet pomalu klesal (v roce 1930 celkem 201) a existence místní židovské obce ukončila druhá světová válka. Během té byla zbořena stará synagoga, zatímco nová byla zbořena až po válce.

Židovský hřbitov

V Lovosicích existovaly postupně dva židovské hřbitovy. Starý židovský hřbitov z 16. století se nacházel mezi ulicemi Vodní a Dlouhá a roce 1956 byl zcela zničen a na jeho místě bylo postaveno panelové sídliště.

Nový židovský hřbitov v Lovosicích se nachází v západní části města Lovosice, jakožto součást komunálního hřbitova v Teplické ulici. Jde o v pořadí druhý židovský hřbitov, který byl založen v letech 1871 až 1872. V roce 1938 byl poškozen nacisty a poslední pohřeb zde proběhl v roce 1978.

V 80. letech byl zbaven náhrobních kamenů a zmenšen. Zbylo tak pouze 5 náhrobních kamenů v severní části hřbitova. U hrobu pana Glaesnerra jsou umístěny památeční desky připomínající osud lovosických židovských památek a hřbitova.

Součástí je novorománská obřadní síň, která slouží potřebám komunálního hřbitova. Hřbitov je volně přístupný.

Počet obyvatel v roce 1930 - 5.929

Počet obyvatel v roce 2011 - 8.614

Zdroj: Wikipedia, Český statistický úřad, webové stránky obce/města, Katastrální úřad, Omnium

Fotogalerie

Technické fotografie